

[Ib Nørlund]

men formentlig ikke – og det ville være det tilsvarende – ville kræve Idi Amin som repræsentant for Uganda i FN? Eller hvad med Bokassa i Centralafrika, kejseren, som er fjernet derfra? Frankrig har jo også spillet en militær rolle i den forbindelse. Konsekvensen af at stemme for Pol Pot-styret ville da også være, at man ville forlange, at det var kejser Bokassa, som vedvarende havde retten til at repræsentere det pågældende land i FN. Derfor synes jeg lige så godt, ministeren kan erkende, at her er man kommet ud for at gøre noget, som aldeles strider mod den praksis, man ellers påberåber sig, og som vil få højst besynderlige konsekvenser, hvis den videreføres.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg er ked af, at hr. Ib Nørlund ikke har forstået, hvad der var princippet for vores anerkendelsespolitik. Jeg vil gerne gentage det. Vores princip er, at vi anerkender en regering, såfremt den udøver effektiv kontrol med hele territoriet. I Kampuchea er situationen den, at der er konkurrerende styrker, og efter den danske regerings opfattelse er der ikke på nuværende tidspunkt noget klart udfald af den strid. Derfor har vi valgt som i alle tidligere tilfælde at lægge det nævnte princip til grund.

Må jeg i øvrigt sige, at det er forkert, når hr. Ib Nørlund påstår, at Norge stemte imod. Norge stemte, vil jeg gerne sige til hr. Ib Nørlund, ligesom Danmark. Det gjorde Island også. Det gjorde Belgien. Det gjorde Forbundsrepublikken Tyskland. Det gjorde Italien, Luxembourg og Storbritannien osv., så vi er i et selskab, vi godt kan være bekendt at færdes i.

Tove Jørgensen (DKP):

Skal man forstå ministerens svar sådan, at man mener fra Danmarks side, at det er Pol Pot-regimet, der har regeringsmagten i Kampuchea i øjeblikket? For det er jo konsekvensen af den afgørelse, man har truffet. Det er jo forkert, når man i stemmeforklaringen udelukkende henviser til proceduremæssige grunde. Det ændrer ikke ved det forhold, at vi her har taget en helt anden stilling end den, der har været Danmarks praksis ved anerkendelsen af lande. Det er en politisk stilling, man har taget, og så er det ikke nok,

at ministeren henviser til nogle lande, der har stemt ligesom Danmark. Der findes en række lande, bl. a. Sverige, Finland og Frankrig, som netop har stemt på en anden måde, fordi de erkendte, at det måtte være den regeringsmagt, der i virkeligheden sidder i landet, man måtte anerkende. Og dette har jo stor betydning for FN's hjælpearbejde. Man er i den lykkelige situation, at regeringsmagten i Kampuchea nu godt har villet gå ind i forhandlinger på trods af det, der er sket i FN, for at få et hjælpearbejde i gang. Men det var ikke noget, man kunne være sikker på på det tidspunkt, da afstemningen blev foretaget, og man kunne altså have hindret, at FN kunne gå ind i det hjælpearbejde, som er så nødvendigt for Kampuchea's befolkning efter Pol Pots terrorregime.

Lindinger (EP):

Eftersom jeg deltog i møderne i New York om disse spørgsmål, kan jeg kun i alle henseender give udenrigsministeren ret i de betragtninger, som han her fremførte. Det var helt principielt vor stilling i denne sag. Men der var lige én ting ved hr. Ib Nørlunds bemærkninger, som jeg er i stand til at svare på, fordi jeg selv tog det op ved morgenmødet derovre. Nu er det sådan, at Danmarks pladser er nøjagtigt bag Det centralafrikanske Kejserrige, Central African Empire, og da opdagede jeg, at næste dag, over night, som det hedder, stod der pludselig Central African Republic. Det vil altså sige, at i nattens løb var oven i købet dette fine skilt blevet malet over, og det var nøjagtig de samme mennesker, der sad der. Det var jo ikke tilfældet ved Kampuchea, for dér skulle jo have været nogle andre ind i givet fald. Det kunne altså lade sig gøre, og jeg spurgte, hvorfor det nu kunne lade sig gøre. Det fik jeg følgende forklaring på i FN, og det er grunden til, at jeg godt lige vil svare hr. Ib Nørlund. Regeringen dernede i kejserriget var den samme, det var styreformens, der var ændret, og derfor blev de samme repræsentanter siddende, og skiltet blev malet over i nattens løb.

Første næstformand (Erlendsson):

Ja, spørgetiden skulle jo bruges til at stille supplerende spørgsmål.